

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 12 marca 2007 r.

GI-DEC-DOLiS-63/07

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 36 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X, zam. w (...) dotyczącej udostępnienia przez podmiot Centrum (...), z siedzibą w (...), przy ulicy (...), jego danych osobowych, osobie nieupoważnionej.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zam. w (...) (zwanego dalej również Skarżącym), dotycząca przetwarzania przez podmiot Centrum (...) z siedzibą w (...), przy ulicy (...) (zwanego dalej również Centrum), jego danych osobowych. Skarżący podniósł, że zarezerwował w Centrum termin na przyjęcie weselne, podając przy tym swoje dane osobowe wraz z numerem telefonu i adresem e - mail. Jak twierdził Skarżący jego kontakty z przedstawicielem Centrum odbywały się zasadniczo drogą elektroniczną, jednakże dnia 26 kwietnia 2006 r. Centrum skontaktowało się ze Skarżącym telefonicznie za pośrednictwem swojego pracownika Pana Y z pytaniem o możliwość zmiany terminu przyjęcia. Z uwagi, iż telefonujący nie był przedstawicielem Centrum, z którym Skarżący kontaktował się dotychczas w

kwestiach związanych z organizacją przyjęcia, poinformował on Centrum o przeprowadzonej rozmowie telefonicznej. Przedstawiciel Centrum stwierdził zaś, iż osoba telefonująca nie jest osobą upoważnioną do przetwarzania danych osobowych klientów, ani też uprawnioną do kontaktów z nimi. Skarżący podniósł zatem, iż Centrum udostępniło jego dane osobowe osobie nieupoważnionej oraz, że cyt. „w Centrum (...) nie stosuje się przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, a w szczególności przepisów o zabezpieczeniu dostępu do danych osobowych osób do tego niepowołanych”.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie wyjaśniające. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonano następujących ustaleń:

1. Skarżący zlecił Centrum reprezentowanemu przez lek. med. Pana Z, zorganizowanie przyjęcia weselnego.
2. Przyjmującym zlecenie był pracownik Centrum Pan R.
3. W celu realizacji przedmiotowego zlecenia Skarżący podał swoje dane osobowe wraz z numerem telefonu i adresem e-mail.
4. Pracownikami Centrum odpowiedzialnymi za przygotowanie i realizację przyjęcia weselnego byli Pan R, Pan Y oraz Pani W co wynika z karty zgłoszenia i przyjęcia do realizacji imprezy w Centrum. W zakresie wykonywania obowiązków pracowniczych, osoby te zostały upoważnione przez Dyrektora Centrum do przetwarzania danych osobowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), w tym dołożenia szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, zabezpieczenia danych osobowych, jak również zachowania ich w tajemnicy – również po ustaniu zatrudnienia.
5. Ze Skarżącym kontaktowało się dwóch pracowników Centrum Pan R – drogą elektroniczną i Pan Y – telefonicznie.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Jednym z obowiązków nałożonych na administratora danych przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) jest wynikający z art. 36 ust. 1 obowiązek zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności zabezpieczenia danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem

z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem. W celu realizacji w/w obowiązku administrator danych nadaje wybranym przez siebie osobom upoważnienie do przetwarzania danych i wyłącznie osoby posiadające takie upoważnienie są dopuszczane do przetwarzania danych (art. 37 ustawy o ochronie danych osobowych).

Jednocześnie osoba upoważniona do przetwarzania danych nie może być uznana – na podstawie art. 7 pkt 6 ustawy o ochronie danych osobowych – za odbiorcę danych. Zgodnie bowiem z tym przepisem odbiorcą danych jest każdy komu udostępnia się dane osobowe z wyłączeniem: osoby, której dane dotyczą, osoby upoważnionej do przetwarzania danych, przedstawiciela, o którym mowa w art. 31a, podmiotu, o którym mowa w art. 31 oraz organów państwowych lub organów samorządu terytorialnego, którym dane są udostępniane w związku z prowadzonym postępowaniem.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza z karty zgłoszenia i przyjęcia do realizacji imprezy w Centrum (...) zleconej do organizacji przez Skarżącego wynika, iż osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie przedmiotowego przyjęcia weselnego byli kierownicy poszczególnych komórek organizacyjnych zatrudnieni w Centrum: Pan Y, Pan R oraz Pani W. Osoby te zostały wyznaczone przez lek. med. Z Dyrektora Centrum (...) do kontaktowania się ze Skarżącym w celu należytego wywiązania się ze zobowiązania. Powyższa konstatacja prowadzi do wniosku, iż wszystkie w/w osoby posiadały upoważnienie nadane im przez administratora danych – Dyrektora Centrum (...) do przetwarzania danych Skarżącego i osoby te miały do tych danych dostęp. Konkluzja taka wypływa również z okoliczności wskazanych przez Skarżącego, który wymienił nazwisko jednej z osób widniejące na karcie zgłoszenia – Pana Y, jak i ujawnienia przedmiotu rozmowy przeprowadzonej z tą osobą, a dotyczącej organizowanego w Centrum przyjęcia weselnego dla Skarżącego. Jednocześnie, kierownicy komórek organizacyjnych Centrum (...) i zarazem osoby upoważnione do przetwarzania danych osobowych nie mogą być uznane za odbiorców danych, a zatem przy udostępnianiu im danych Skarżącego nie doszło do udostępnienia danych podmiotom (osobom) trzecim, a tylko w takim przypadku Dyrektor musiałby wykazać się jedną z przesłanek legalności przetwarzania (udostępniania) danych, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Nie ma bowiem podstaw do zakwestionowania w rozpatrywanym przypadku przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez osobę do tego nieupoważnioną.

W złożonej skardze Pan X wniósł również o przeprowadzenie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowania kontrolnego w Centrum (...), dotyczącego

zastosowanych w tymże podmiocie środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych tam danych osobowych. Odnosząc się do powyższego wniosku należy stwierdzić, iż w świetle art. 14 ustawy o ochronie danych osobowych wybór sposobu i środków ustalania stanu faktycznego określonej sprawy oraz wyjaśniania wszelkich jej okoliczności pozostawiony jest do uznania Generalnego Inspektora. Przepis ten nie przewiduje natomiast możliwości żądania przez stronę postępowania przeprowadzenia przez Generalnego Inspektora czynności kontrolnych w siedzibie administratora danych. Analogicznie należy ustosunkować się do kwestii złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, o której mowa w art. 19 ustawy o ochronie danych osobowych, czego również domaga się Skarżący. Należy wskazać, iż to Generalny Inspektor na podstawie całokształtu okoliczności sprawy ustalonych w toku postępowania i stwierdzeniu, iż określone działanie lub zaniechanie wyczerpało znamiona czynu zabronionego kieruje do organu powołanego do ścigania przestępstw zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Stronie postępowania nie przysługuje natomiast uprawnienie do żądania złożenia przez Generalnego Inspektora przedmiotowego zawiadomienia. Strona może jedynie domagać się rozpatrzenia wniesionej przez nią skargi i wydania decyzji w sprawie – art. 12 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.